

СТЕФАН МАЛАРМЕ

ВИДЕНИЕ

Превод от френски: Гео Милев, 1920

chitanka.info

Луната беше тъжна. Блудящи серафими,
през сълзи, с лък в ръката, в покоя на незрими,
цветя изтръгват, ронят из морни виолини
въздишки бели над цветя лазурносини.
— Деня на твойта първа целувка благославям,
мечтите ми — в тях скрити мъчения долавям —
опиваха се мъдро с парфюма на печали,
които биха щедро, завинаги отдали
беритбата от Блян на жадното сърце.
И аз блуждаех, бавно, с отпуснати ръце,
през улицата пуста, когато в миг пред мене,
със слънце във косите — предвечно видение —
съзрях те аз — и мислех, че виждам мойта фея,
която отминава над сънищата златни
на моето детинство, с усмивка, и пиля
сняг от букети бели — звездици ароматни.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.